

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Oulíkové, soudkyně Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., a soudce JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: **O. K.**
bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Smíchov, Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** ze dne 30. 12. 2022, č. j. 157585/2022/KUSK/OLPPS/RAU,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný změnil část výroku rozhodnutí Městského úřadu Brandýs nad Labem-Stará Boleslav (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 11. 5. 2017, č. j. OD-38767/2017 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a ve zbytku je potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 249/2014 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“) vyhověl námitce žalobce ve věci zápisu 2 bodů za přestupek ze dne 2. 10. 2011 a tento zápis jako nezákonný zrušil; ostatní námitky zamítl jako nedůvodné, potvrdil zápis bodů za pokuty ze dne 30. 11. 2014, 10. 12. 2013, 18. 7. 2012, 20. 10. 2011 a 29. 3. 2011 a určil, že stav bodového hodnocení žalobce po odečtu 2 bodů za přestupek ze dne 2. 10. 2011 činí ke dni 11. 5. 2017 12 bodů. Žalovaný prvostupňové rozhodnutí změnil tak, že potvrdil dále rovněž zápis bodů za pokuty ze dne 31. 7. 2009 a 1. 7. 2009, a určil, že stav bodového hodnocení žalobce ke dni 30. 11. 2014 činil 12 bodů.

Obsah žaloby

2. Žalobce v úvodu žaloby shrnul závěry rozsudku zdejšího soudu ze dne 30. 11. 2022, č. j. 55 A 81/2022-39, jímž soud zrušil předchozí rozhodnutí žalovaného v projednávané věci a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Žalobce považuje i nové, nyní napadené, rozhodnutí žalovaného za nezákonné. Své námitky shrnul do šesti žalobních bodů.
3. Zaprvé namítá, že žalovaný změnil výrok prvostupňového rozhodnutí v jeho neprospěch a nepřipustně jej rozšířil. Výrok prvostupňového rozhodnutí totiž potvrdil záznamy bodů za přestupky ze dne 30. 11. 2014, 10. 12. 2013, 18. 7. 2012, 20. 10. 2011, 2. 10. 2011 a 29. 3. 2011. Výrok napadeného rozhodnutí oproti tomu potvrdil záznamy bodů za přestupky ze dne 30. 11. 2014, 10. 12. 2013, 18. 7. 2012, 20. 10. 2011, 29. 3. 2011, 31. 7. 2009 a 20. 5. 2009. Žalovaný tedy vypustil přestupek ze dne 2. 10. 2011 (proti čemuž žalobce nic nenamítá) a přidal záznamy za přestupky ze dne 31. 7. 2009 a 20. 5. 2009. Právě to představuje zásah do žalobcových práv a nepřipustné rozšíření předmětu řízení. Žalovaný nemůže přezkoumávat zákonnost prvostupňového rozhodnutí v rozsahu, ve kterém rozhodnuto nebylo. Žalobce také vymezil předmět řízení v odvolání, které směřovalo proti záznamům bodů ze dne 30. 11. 2014, 10. 12. 2013, 18. 7. 2012, 20. 10. 2011 a 29. 3. 2011. Žalovanému tedy nepříslušelo přezkoumávat záznamy ze dne 31. 7. 2009 a 20. 5. 2009. Postup žalovaného odporuje zásadě dvojinstančnosti správního řízení, protože zkrátil žalobce na právu odvolat se proti výroku, kterým se záznamy v evidenci potvrzují. Je to obdobné, jako by odvolací orgán v řízení o přestupku rozšiřoval obvinění o další skutky. Výrok rozhodnutí v řízení o námitkách proti záznamu v evidenční kartě řidiče je koncipován tak, že záznamy v něm uvedené se potvrzují a záznamy v něm neuvedené se nepotvrzují. To znamená, že záznamy, u nichž bylo námitce vyhověno, jsou pouze vypuštěny z výroku rozhodnutí. Pokud tedy správní orgán I. stupně ve výroku prvostupňového rozhodnutí neuvedl záznamy ze dne 31. 7. 2009 a 20. 5. 2009, nebyly potvrzeny. Žalovaný už o nich proto nemohl rozhodovat. Tím, že tak učinil, reformoval prvostupňové rozhodnutí v neprospěch žalobce.
4. Zadruhé žalobce namítá, že podklady rozhodnutí vztahující se k záznamům ze dne 31. 7. 2009 a 20. 5. 2009, které žalovaný doplnil do správního spisu, byly získány nezákonně. U těchto pokutových bloků už totiž uplynula skartační lhůta. Při správném postupu policie by tyto podklady k datu doplnění do správního spisu již neexistovaly. Bylo tedy nezákonně nakládáno s osobními údaji žalobce. Navíc byly tyto podklady nepřipustně použity proti němu. Žalobce to namítl již v řízení o odvolání. Z napadeného rozhodnutí žalobce soudí, že žalovaný nepřipustnost důkazu v důsledku uplynutí skartační lhůty nepopírá, ale zpochybňuje, že mu byly předány až po jejím uplynutí. Neuvedl ale, kdy byly do spisu založeny. Jeho neodůvodněné tvrzení, že se tak stalo před uplynutím skartační lhůty, je podivné. Vzhledem k tomu, že soud v rozsudku č. j. 55 A 81/2022-39 uvedl, že tyto pokutové bloky nebyly součástí správního spisu, musely je správní orgány získat až po vydání tohoto rozsudku, tedy po uplynutí skartační lhůty. Žalobce k žalobě přiložil Pokyn

policejního prezidenta č. 161 ze dne 28. 6. 2017, jehož čl. 16a odst. 1 stanoví, že skartační lhůta příkazových bloků je pět let. O délku skartační lhůty však není spor. Spor je o to, kdy byly uvedené pokutové bloky do správního spisu doplněny. Je překvapivé, že najednou, po čtrnácti letech, byly nalezeny pokutové bloky, které měly být dávno skartované a o kterých žalobce ani neví, že by je podepisoval. Jde o nelegálně získané důkazy, k nimž nelze přihlížet.

5. Zatřetí žalobce namítá, že pokutový blok č. G0163631 ze dne 31. 7. 2009 není způsobilým podkladem k provedení záznamu bodů, protože postrádá zákonné náležitosti, zejména datum a místo spáchání přestupku. Žalobce toto namítl už ve vyjádření k podkladům napadeného rozhodnutí. Žalovaný však uzavřel, že pokutový blok je bezvadný, protože místo je nezaměnitelně vymezeno jako „*Vestřev, I/16*“ a je uvedeno i datum a čas spáchání „*souvisejícího přestupku*“. Tak to ale není. Místo a čas jsou uvedeny v řádku V, vztahují se tedy k vystavení příkazového bloku, nikoliv spáchání přestupku. Jiný pokutový blok založený ve správním spise (č. 1446899) přitom dokládá, že místo a datum vystavení pokutového bloku se může lišit od místa spáchání přestupku: zde je v řádku V uvedeno „*V Praze dne 1. 7. 2009*“, a v kolonce „*Doba, místo a popis přestupkového jednání*“ je uvedeno datum 20. 5. 2009. V pokutovém bloku č. G0163631 ze dne 31. 7. 2009 není kolonka „*Doba, místo a popis přestupkového jednání*“ vůbec vyplněna. Přestupek mohl dokonce být spáchán v den, kdy ještě nepodléhal bodovému hodnocení.
6. Začtvrté žalobce namítá, že správní orgány nesprávně potvrdily záznam 1 bodu ze dne 29. 3. 2011, který byl proveden za přestupek podle § 22l odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), který už neexistuje. Kromě toho, že byla zrušena skutková podstata přestupku, nebylo už toto jednání ke dni 30. 11. 2014 ani zařazeno v bodovém hodnocení. Tento záznam proto nebylo možné ke dni 30. 11. 2014 potvrdit. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, a následného rozsudku ze dne 26. 10. 2015, č. j. 6 As 114/2014-69, má řízení o záznamu 12 bodů trestní povahu, a proto je třeba v souladu s čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod (č. 2/1993 Sb.; dále jen „Listina“) uložit trest podle pozdějšího zákona, je-li to pro pachatele příznivější. Rozhodný je přitom stav ke dni dosažení 12 bodů. Žalovaný tedy nemohl potvrdit záznam ze dne 29. 3. 2011, protože daný přestupek nebyl ke dni dosažení 12 bodů předmětem bodového postihu. Žalobce nesouhlasí s tím, že zdejší soud v rozsudku č. j. 55 A 81/2022-39 tuto námitku shledal nedůvodnou, a považuje právní názor NSS, o němž se zdejší soud opřel, za protiústavní. Podle žalobce je třeba rozlišovat mezi legalitou záznamu bodů po změně právního předpisu, který bodový záznam za určité jednání vypouští (v takovém případě body zůstávají zaznamenány, neboť rozhodnutí nabylo právní moci v době účinnosti právního předpisu, který takový záznam stanovil), a posouzením naplnění zvláštní skutkové podstaty, spočívající ve speciální recidivě, tj. v momentě tvrzeného dosažení 12 bodů. V tento moment je totiž ukládán *sui generis* trest (spočívající ve ztrátě řidičského oprávnění), a tedy právě v tento moment je nutno posuzovat trestnost činu, kterým je právní událost (nabytí právní moci rozhodnutí za jednání, které je předmětem bodového postihu). Jeho trestnost pro účely rozhodnutí o naplnění zvláštní skutkové podstaty spočívající ve speciální recidivě je tak nutno posuzovat podle právního předpisu účinného ke dni, kdy dochází k úvaze o naplnění této zvláštní skutkové podstaty. Takový výklad odpovídá materiálnímu smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny. Pokud tedy zákonodárce rozhodl, že za spáchání daného přestupku nebudou nadále zaznamenávány body, pak tím zároveň aproboval, že se nelze tímto přestupkem „vybodovat“, a tento přestupek nemůže k „vybodování“ ani přispět. Přesto tomu tak v případě žalobce bylo.

7. Zapáté žalobce namítá, že žalovaný v novém řízení nesprávně provedl přepoččet bodů. V momentě, kdy správní orgán I. stupně oznámil žalobci dosažení 12 bodů, evidoval v jeho kartě řidiče 14 bodů, k čemuž nebyl oprávněn. Podle § 123c odst. 1 zákona o silničním provozu se dosažený počet bodů eviduje *pouze* do celkového počtu 12 bodů. Za přestupek ze dne 30. 11. 2014 tak nemohly být žalobci zaznamenány 4 body, ale jen 2 body. Pokud následně k námitce žalobce došlo k odečtu 2 bodů, zůstalo v jeho bodovém hodnocení pouze 10 bodů.
8. Zašesté žalobce namítá, že „vybodování“ je fakticky samostatnou skutkovou podstatou, kdy se sečtou dříve uložené body za předchozí protiprávní jednání a žalobce je znovu potrestán, což odporuje zásadě *ne bis in idem*.

Obsah vyjádření k žalobě

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl žalobu zamítnout. Žalovaný byl povinen zohlednit i záznamy bodů ze dne 31. 7. 2009 a 20. 5. 2009, protože jsou relevantní z hlediska celkového počtu bodů. Celkem za ně žalobci bylo zaznamenáno 5 bodů, z nichž 1 bod po odečtu dne 1. 8. 2010 zbyl. Žalobce mylně argumentuje skartační lhůtou pro pokutové bloky. Judikaturou je potvrzeno, že i pokud byly pokutové bloky skartovány, je dostačujícím podkladem oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, neboť obsahuje všechny náležitosti pokutového bloku s výjimkou podpisů. Pokutový blok č. G0163631 ze dne 31. 7. 2009 obsahuje všechny náležitosti, a to včetně místa a času spáchání přestupku. Úvahy žalobce o možnosti dvojího data jsou ve vztahu k tomuto pokutovému bloku chybné. Žalovaný souhlasí s rozsudkem č. j. 55 A 81/2022-39, že argumentace žalobce ve vztahu k přestupku ze dne 29. 3. 2011 je mylná. Změna zákona o silničním provozu, která zrušila bodový postih tohoto přestupku, nabyla účinnosti až dne 1. 8. 2011, tedy až po pravomocném rozhodnutí o přestupku a provedení záznamu v registru řidičů. Žalobce se mylí také ve výpočtu bodů. Ze žalobcova výpisu bodového hodnocení vyplývá, že dne 20. 5. 2009 mu byly zaznamenány 3 body; dne 31. 7. 2009 2 body. Dne 1. 8. 2010 došlo k odečtu 4 bodů – žalobci zbyl 1 bod. Za přestupky ze dne 29. 3. 2011, 20. 10. 2011 a 18. 7. 2012 žalobce nasbíral dalších 8 bodů; měl tedy 9 bodů. Dne 19. 7. 2013 došlo k odečtu 4 bodů – žalobci zbylo 5 bodů. Za přestupky ze dne 10. 12. 2013 a 30. 11. 2014 nasbíral žalobce 7 bodů – celkem tedy 12 bodů. Závěr, že žalobce dosáhl 12 bodů, je správný. Žalovaný závěrem doplnil, že v řízení o námitkách proti zápisu bodů do registru řidičů se provádí pouze přezkum evidence, tj. zda zápis bodů byl zapsán na základě pravomocných rozhodnutí a zda počet bodů byl proveden v souladu se zákonem. Pokud by měly být zkoumány podklady pro zápis bodů (pravomocná soudní a správní rozhodnutí), šlo by o mimořádný opravný prostředek.

Splnění procesních předpokladů a rozsah soudního přezkumu

10. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl soud povinen přihlédnout i bez námítky, neshledal. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení se k výzvě soudu podle druhé věty tohoto ustanovení nevyjádřili, a tak má soud za to, že souhlasí.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu a předchozí rozsudek zdejšího soudu

11. Správní orgán I. stupně doručil žalobci dne 17. 12. 2014 oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení ke dni 30. 11. 2014 a vyzval ho k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Žalobce podal námitky *do všech záznamů*, které jsou předmětem výpisu z bodového systému řidiče, protože pochybuje, že by se dopustil tolika přestupků. Požádal, aby správní orgán opatřil všechny podklady, na jejichž základě byl záznam bodů proveden, přičemž zdůraznil, že nemá na mysli oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení.
12. Součástí správního spisu je dále výpis z bodového hodnocení žalobce ze dne 12. 1. 2015, z něhož vyplývá, že:
 - dne 10. 7. 2007 byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o přestupcích,
 - dne 11. 7. 2008 došlo k odečtu 3 bodů,
 - dne 20. 5. 2009 byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o přestupcích,
 - dne 31. 7. 2009 byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o přestupcích,
 - dne 1. 8. 2010 došlo k odečtu 4 bodů,
 - dne 29. 3. 2011 byl žalobci zaznamenán 1 bod za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích,
 - dne 2. 10. 2011 byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu,
 - dne 20. 10. 2011 byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu,
 - dne 18. 7. 2012 byly žalobci zaznamenány 4 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 8 zákona o silničním provozu,
 - dne 19. 7. 2013 došlo k odečtu 4 bodů,
 - dne 10. 12. 2013 byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu a
 - dne 30. 11. 2014 byly žalobci zaznamenány 4 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 8 zákona o silničním provozu.
13. Součástí spisu správního orgánu I. stupně jsou dále kopie jednotlivých oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení týkající se blokových pokut ze dne 29. 3. 2011, 2. 10. 2011, 20. 10. 2011, 18. 7. 2012, 10. 12. 2013 (přestupek ze dne 18. 10. 2013) a 30. 11. 2014, kterými správní orgán I. stupně disponoval z povahy své úřední činnosti (byly mu postupně v průběhu času doručovány). Správní spis správního orgánu I. stupně obsahuje dále pokutové bloky ze dne 29. 3. 2011, 2. 10. 2011, 20. 10. 2011, 18. 7. 2012, 10. 12. 2013 a 30. 11. 2014, které si správní orgán I. stupně vyžádal od příslušných orgánů.
14. Ze správního spisu správního orgánu I. stupně dále vyplývá, že policejní orgány žádal také o zaslání pokutových bloků ze dne 20. 5. 2009 a 31. 7. 2009. Ty však v jeho spise založeny nejsou.

15. Správní orgán I. stupně žalobce dvakrát poučil o možnosti seznámit se se spisem a vyjádřit se k němu (opatření ze dne 12. 1. 2015 a ze dne 15. 4. 2015), ten však svého práva nevyužil.
16. Rozhodnutím ze dne 22. 5. 2015 správní orgán I. stupně námitky žalobce zamítl. Zabýval se pokutovými bloky ze dne 29. 3. 2011, 2. 10. 2011, 20. 10. 2011, 18. 7. 2012, 10. 12. 2013 a 30. 11. 2014, zrekapituloval jejich podstatný obsah a konstatoval, že žalobce dosáhl ke dni 30. 11. 2014 dvanácti bodů. Ve výroku potvrdil záznam 12 bodů provedený na základě pokutových bloků ze dne 29. 3. 2011, 2. 10. 2011, 20. 10. 2011, 18. 7. 2012, 10. 12. 2013 a 30. 11. 2014.
17. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal a žalovaný je rozhodnutím ze dne 26. 1. 2017 zrušil a vrátil věc správnímu orgánu I. stupně k novému projednání, protože shledal, že pokutový blok ze dne 2. 10. 2010 nebyl žalobcem podepsán, a proto není způsobitelným podkladem pro zápis bodů.
18. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně vyhověl námitce žalobce proti záznamu bodů za přestupek ze dne 2. 10. 2011 a zápis 2 bodů provedený na základě tohoto přestupku zrušil. Ostatní námitky zamítl a potvrdil zápis bodů za pokuty ze dne 29. 3. 2011, 20. 10. 2011, 18. 7. 2012, 10. 12. 2013 a 30. 11. 2014. Konstatoval, že stav bodového hodnocení žalobce po odečtu 2 bodů za přestupek ze dne 2. 10. 2011 činí ke dni 11. 5. 2017 12 bodů.
19. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce odvolal. V odvolacím řízení namítal, že žádný z pokutových bloků není způsobitelným podkladem pro záznam bodů do evidence řidičů, že nebylo jasné, zda Policie ČR při jejich vydávání vystupuje jako ozbrojený sbor, nebo jako správní orgán, že žalobce nebyl v blokovém řízení dostatečně poučen o procesních následcích podpisu pokutového bloku, že zrušením prvního rozhodnutí správního orgánu I. stupně došlo k prekluzi spáchaných přestupků, že správní orgán I. stupně porušil celou řadu žalobcových procesních práv a že jsou všechny oprávněné osoby působící u žalovaného podjaté.
20. Žalovaný rozhodnutím ze dne 26. 9. 2022, č. j. 098315/2017/KUSK/OLPPS/RAU, změnil výrok prvostupňového rozhodnutí tak, že počtu 12 bodů dosáhl žalobce ke dni 30. 11. 2014 (tj. ke dni právní moci pokutového bloku vystaveného za poslední ze spáchaných přestupků), nikoliv ke dni 11. 5. 2017 (tj. ke dni vyhotovení prvostupňového rozhodnutí). Ve zbytku se žalovaný se závěry správního orgánu I. stupně ztotožnil. V odůvodnění zrekapituloval dosavadní průběh řízení a obsah odvolání a konstatoval, že v postupu správního orgánu I. stupně neshledal žádné vady, které by zakládaly nezákonnost nebo nesprávnost prvostupňového rozhodnutí. Závěr o dosažení 12 bodů má oporu v podkladech, které správní orgán I. stupně shromáždil, a žalovaný se s ním ztotožňuje.
21. Zdejší soud rozsudkem č. j. 55 A 81/2022-39 rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2022 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dospěl totiž k závěru, že žalovaný sice dospěl ke správnému závěru, že žalobce dosáhl ke dni 30. 11. 2014 počtu 12 bodů, ale na základě špatného výpočtu, protože nezohlednil záznamy bodů za přestupky ze dne 20. 5. 2009 a 31. 7. 2009. Napadené rozhodnutí proto zrušil. Soud konstatoval, že podklady pro záznam bodů za tyto dva přestupky nejsou součástí správního spisu, ačkoliv je správní orgán I. stupně od příslušných správních orgánů vyžádal usneseními ze dne 12. 1. 2015, a že ze spisu není zřejmé, zda tyto orgány požadované pokutové bloky předložily, nebo zda sdělily, že je nemají k dispozici.

22. Žalovaný poté do svého správního spisu doplnil oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a pokutové bloky týkající se přestupků ze dne 20. 5. 2009 a 31. 7. 2009, o čemž opatřením ze dne 8. 12. 2022 vyrozuměl žalobce a přílohou mu doplněné podklady zaslal. Podání doručeným žalovanému dne 28. 12. 2022 se žalobce k těmto podkladům vyjádřil. Namítl, že v pokutovém bloku č. 1446899 (správně č. E 1446899 – *pozn. soudu*) není čitelně uvedena právní kvalifikace a liší se datum spáchání přestupku a vystavení pokutového bloku. K pokutovému bloku č. G 0163631 namítl, že v něm není uvedeno místo spáchání přestupku. K oběma pokutovým blokům namítl, že nemohly být zákonně archivovány do roku 2022, protože desetiletá skartační lhůta již uplynula, že žalovaný nemůže o těchto dvou přestupcích rozhodovat, protože tím rozšiřuje řízení o přestupky, o nichž správní orgán I. stupně nerozhodoval, a že za přestupek ze dne 29. 3. 2011 mu nemohly být zaznamenány body, protože bodový postih tohoto přestupku byl zrušen.
23. Žalovaný napadeným rozhodnutím změnil výrok prvostupňového rozhodnutí tak, že vedle záznamů bodů uvedených ve výroku prvostupňového rozhodnutí potvrdil i záznamy bodů za přestupky ze dne 20. 5. 2009 a 31. 7. 2009 a určil, že stav bodového hodnocení žalobce ke dni 30. 11. 2014 činil 12 bodů. V odůvodnění se podrobně zabýval náležitostmi všech pokutových bloků uvedených ve výroku. K pokutovému bloku týkajícímu se přestupku ze dne 20. 5. 2009 (č. E 1446899) mimo jiné uvedl, že byť je text hůře čitelný, jde o přestupek podle „22 1fbod 3 200/1990“. K pokutovému bloku týkajícímu se přestupku ze dne 31. 7. 2009 (č. G 0163631) mimo jiné uvedl, že datum, čas i místo („*Vestřev, I/16*“) jsou vymezeny. K uplynutí skartační lhůty uvedl, že tyto podklady získal od správního orgánu I. stupně, který si je v průběhu řízení vyžádal od policie. K námitce „rozšiřování řízení“ o nové záznamy žalovaný uvedl, že řízení před správním orgánem I. stupně a odvolacím správním orgánem je jedno řízení, a tak žalovaný může výrok prvostupňového rozhodnutí změnit. K záznamu bodů za přestupek ze dne 29. 3. 2011 uvedl, že ke dni jeho spáchání bodovému hodnocení podléhal. Žalovaný vypořádal i ostatní odvolací námitky žalobce.

Posouzení žalobních bodů

24. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
25. Žalobce v prvním žalobním bodě namítá, že napadené rozhodnutí nepřípustně rozšiřuje výrok prvostupňového řízení o přestupky ze dne 20. 5. 2009 a 31. 7. 2009. Žalovaný podle něj nemůže prvostupňové rozhodnutí přezkoumávat v rozsahu, ve kterém nebylo rozhodnuto. Z toho, že tyto přestupky nejsou uvedeny ve výroku prvostupňového rozhodnutí, žalobce dovozuje, že tyto záznamy bodů nebyly potvrzeny. Pokud je tedy žalovaný potvrdil, reformoval prvostupňové rozhodnutí v neprospěch žalobce. Tímto postupem ho žalovaný také zkrátil na právu odvolat se proti výroku, kterým se tyto záznamy v evidenci potvrzují.
26. Námitky nejsou důvodné.
27. V prvé řadě soud konstatuje, že postup žalovaného, který rozhodl i o záznamech bodů za přestupky ze dne 20. 5. 2009 a ze dne 31. 7. 2009, je v souladu s právním názorem zdejšího soudu vyjádřeným v rozsudku č. j. 55 A 81/2022-39. Jinými slovy, žalovaný v dalším řízení po zrušujícím rozsudku učinil pouze a přesně to, co mu soud nařídil. Předchozí rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2022 soud zrušil právě proto, aby žalobce mohl ve správním řízení uplatnit námitky proti podkladům, na základě nichž mu byly připsány body za přestupky

ze dne 20. 5. 2009 a 31. 7. 2009. Žalobce této možnosti využil, žalovaný se v napadeném rozhodnutí náležitostmi těchto dvou pokutových bloků podrobně zabýval a na žalobcovy námitky reagoval. Žalobce tedy nebyl postupem žalovaného zkrácen na procesních právech.

28. Postup žalovaného naopak odpovídá zásadě jednotnosti správního řízení, která vyjadřuje, že správní řízení představuje až do vydání rozhodnutí odvolacího správního orgánu jeden celek. Je proto přípustné [a v zájmu dodržení zásady hospodárnosti řízení ve smyslu § 6 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zpravidla nezbytné – srov. rozsudek NSS ze dne 10. 12. 2018, č. j. 6 As 286/2018-34, č. 3837/2019 Sb. NSS], aby odvolací orgán doplnil závěry rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, pokud dospěje k závěru, že se nevypořádal se všemi námitkami či vyjádřeními účastníků, ač tak měl učinit. Odvolací správní orgán může nahradit část odůvodnění rozhodnutí prvostupňového správního orgánu vlastní úvahou a korigovat dílčí argumentační nepřesnost v případě, kdy jeho rozhodnutí potvrzuje (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 9. 2015, č. j. 4 Azs 151/2015-35, nebo ze dne 7. 9. 2016, č. j. 2 Afs 143/2016-29). K doplněným podkladům měl žalobce možnost se vyjádřit, a napadené rozhodnutí proto pro něj nemohlo být (také s ohledem na právní závěry rozsudku č. j. 55 A 81/2022-39) vůbec překvapivé. Soud proto nemá za to, že by žalobci postupem žalovaného hrozila jakákoliv újma z důvodu ztráty možnosti se proti napadenému rozhodnutí odvolat [srov. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu]. Zdejší soud v rozsudku č. j. 55 A 81/2022-39 připustil, že nedostatky správního řízení předcházejícího vydání rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2022 v dalším řízení odstraní právě žalovaný, neboť zrušil pouze jeho rozhodnutí ze dne 26. 9. 2022, a nikoliv též prvostupňové rozhodnutí (srov. § 78 odst. 3 s. ř. s.).
29. Soud nesdílí ani názor žalobce, že žalovaný nepřípustně rozšířil předmět řízení oproti prvostupňovému rozhodnutí. Předcházející námitkové řízení je ovládáno zásadou dispoziční (srov. § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu ve spojení s § 45 odst. 1 správního řádu). Byl to tak žalobce, kdo vymezil předmět řízení námitkami, které přitom směřovaly „do všech záznamů, které jsou předmětem ‚Výpisu z bodového systému řidiče‘“. Správní orgán I. stupně tedy měl k takto formulovaným námitkám přezkoumat veškeré záznamy bodů, jimiž žalobce dosáhl 12 bodů. Jak soud vysvětlil v rozsudku č. j. 55 A 81/2022-39, spadají sem i přestupky ze dne 20. 5. 2009 a 31. 7. 2009. Jestliže tak správní orgán I. stupně neučinil, nebyl vyčerpán celý předmět námitkového řízení vymezený samotným žalobcem, protože výrokem těchto rozhodnutí nebylo rozhodnuto o všech záznamech, proti kterým žalobce námitky podal. K takové nezákonnosti řízení před správním orgánem I. stupně přitom musel žalovaný v odvolacím řízení přihlédnout i bez odvolací námitky (srov. § 89 odst. 2 správního řádu). Vedle toho části výroku prvostupňového rozhodnutí týkající se jednotlivých záznamů tvořily s ohledem na žalobcem vymezený předmět námitkového řízení nedílný celek s ostatními (srov. § 89 odst. 1 až 3 správního řádu).
30. Pro přehlednost soud rekapituluje, že dne 20. 5. 2009 byly žalobci zaznamenány 3 body a dne 31. 7. 2009 2 body. Dne 1. 8. 2010 došlo k odečtu 4 bodů, žalobci tedy zbýval 1 bod. Poté se žalobce dopustil přestupků ve dnech 29. 3. 2011, 20. 10. 2011 a 18. 7. 2012, čímž nasbíral dalších 8 bodů (celkem jich tedy měl v tu dobu 9). Dne 19. 7. 2013 došlo k odečtu 4 bodů, měl jich tedy 5. Za přestupky spáchané ve dnech 10. 12. 2013 a 30. 11. 2014 nasbíral žalobce dalších 7 bodů, tj. celkem 12 bodů.

31. Pokud správní orgán I. stupně o záznamech bodů za přestupky ze dne 20. 5. 2009 a 31. 7. 2009 ve výroku prvostupňového řízení nerozhodl (přičemž ani z jeho odůvodnění není patrné, že by se jimi vůbec zabýval), zjevně nevyčerpal celý předmět řízení. Žalovaný napadeným rozhodnutím, jsa vázán právním názorem zrušujícího rozsudku zdejšího soudu, toto pochybení napravit. Žalovaný tedy předmět řízení nerozšířil, nýbrž rozhodl o celém předmětu řízení tak, jak jej vymezil žalobce svými námitkami. Žalovaný proto nemohl porušit ani povinnost zachovat totožnost skutku, pro který bylo správní řízení zahájeno (k uplatnění této zásady v oblasti správního trestání srov. rozsudek NSS ze dne 18. 4. 2019, č. j. 1 As 26/2019-26).
32. Žalobce nemá pravdu ani v tom, že žalovaný porušil tzv. zákaz změny k horšímu (*reformatio in peius*). Argumentace žalobce, že není-li určitý záznam uveden ve výroku rozhodnutí, znamená to, že nebyl potvrzen, není správná. Vyvrací ji samotné znění výroku prvostupňového rozhodnutí. Správní orgán I. stupně totiž vyhověl námitce žalobce proti záznamu 2 bodů za přestupek ze dne 2. 10. 2011 a tento záznam jako nezákonný „zrušil“ a zápisy za přestupky ze dne 30. 11. 2014, 10. 12. 2013, 18. 7. 2012, 20. 10. 2011 a 29. 3. 2011 potvrdil. O záznamech bodů za přestupky ze dne 20. 5. 2009 a 31. 7. 2009 však správní orgán I. stupně zjevně vůbec nerozhodl.
33. Možnost, že by ke zrušení určitého záznamu bodů mohlo dojít implicitně či jen opomenutím správního orgánu, zákon o silničním provozu vylučuje. Ten totiž stanoví postup správního orgánu jak v případě, kdy shledá námitky oprávněné (podle § 123f odst. 2 správní orgán nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče), tak v případě, kdy je shledá neodůvodněné (podle § 123f odst. 3 správní orgán rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí).
34. Soud nemohl žalobci přisvědčit také z toho důvodu, že zákaz změny k horšímu se ve správním trestání týká pouze uložené sankce, respektive správního trestu (srov. § 82 zákona o přestupcích a § 98 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů), kdežto reformace prvostupňového rozhodnutí obsažená v napadeném rozhodnutí se týká skutkové věty. Navíc, bez ohledu na to, že je třeba na předcházející řízení vztáhnout základní zásady trestání, nepřipadá analogická aplikace přestupkového práva ohledně zásady zákazu reformace *in peius* vůbec v úvahu, neboť se uplatní pouze v těch případech, pokud jí příslušný právní předpis výslovně upravuje (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 4. 2015, č. j. 2 As 204/2014-71, a judikaturu uvedenou v bodu 71). Vedle toho nelze její aplikaci pro oblast správního trestání dovodit ani ze systému Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.), ani z Listiny (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 28. 1. 2009, sp. zn. III. ÚS 880/08, nález Ústavního soudu ze dne 8. 11. 2016, sp. zn. III. ÚS 525/15, nebo rozsudek NSS ze dne 1. 3. 2017, č. j. 6 Afs 169/2016-42, č. 3551/2017 Sb. NSS).
35. Zákaz změny prvostupňového rozhodnutí provedený napadeným rozhodnutím pak nelze v projednávané věci dovodit ani z obecné úpravy odvolacího řízení obsažené ve správním řádu.
36. Podle § 90 odst. 3 správního řádu nemůže odvolací správní orgán změnit rozhodnutí napadené odvoláním v neprospěch odvolatele, ledaže odvolání podal také jiný účastník,

jehož zájmy nejsou shodné, anebo je rozhodnutí napadené odvoláním v rozporu s právními předpisy nebo jiným veřejným zájmem.

37. Soud má přitom za to, že žalovaný správně za splnění povinnosti přezkoumat prvostupňové rozhodnutí ze všech zákonných hledisek bez ohledu na odvolací námitky (srov. výše) zákaz změnit prvostupňové rozhodnutí stanovený § 90 odst. 3 správního řádu neuplatnil, neboť s ohledem na výše uvedené úvahy ohledně nutnosti rozhodnout o celém předmětu řízení bylo prvostupňové rozhodnutí *v rozporu s právními předpisy*.
38. Zadruhé žalobce namítá, že podklady rozhodnutí týkající se záznamů bodů ze dne 20. 5. 2009 a 31. 7. 2009 žalovaný získal nezákonně, neboť u nich už uplynula skartační lhůta a vůbec nemají existovat. Žalovaný neuvedl, kdy tyto podklady získal a jeho tvrzení, že se tak stalo před uplynutím skartační lhůty, je podivné, protože soud v rozsudku č. j. 55 A 81/2022-39 uvedl, že tyto pokutové bloky nebyly součástí správního spisu.
39. Soud konstatuje, že ve správním spise žalovaného není žádný úřední záznam či přípis, jímž by žalovaný žádal správní orgán I. stupně o zaslání podkladů k záznamům bodů za přestupky ze dne 20. 5. 2009 a 31. 7. 2009. Krajský úřad obdržel rozsudek č. j. 55 A 81/2022-39, zaslal ho správnímu orgánu I. stupně a bezprostředně poté ve správním spise následuje položka č. 11 s datem doručení žalovanému dne 8. 12. 2022, v soupisu souhrnně označená jako „*doplnění podkladů*“, která obsahuje kopie oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a pokutové bloky týkající se přestupků žalobce ze dne 20. 5. 2009 a 31. 7. 2009 a doprovodný přípis policie adresovaný správnímu orgánu I. stupně.
40. Jelikož jsou však všechny dílčí dokumenty označeny čísly jednacími a datem doručení správnímu orgánu I. stupně, je zřejmé, že se musely nacházet u správního orgánu I. stupně, který je patrně zaslal žalovanému, jak se uvádí v napadeném rozhodnutí. Pokud jde o přestupek ze dne 20. 5. 2009, bylo oznámení o uložení pokuty doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 22. 7. 2009; pokutový blok byl správnímu orgánu I. stupně doručen dne 28. 1. 2015. Pokud jde o přestupek ze dne 31. 7. 2009, bylo oznámení o uložení pokuty doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 4. 8. 2009 a pokutový blok s doprovodným přípisem dne 15. 1. 2015. Vzhledem k tomu, že tyto podklady žalovaný zaslal žalobci, musí být i jemu známo, kdy je správní orgán I. stupně získal. Jediný otazník tak visí nad způsobem, jakým správní orgán I. stupně v projednávané věci vedl svůj správní spis. Konkrétně je otázkou, proč do něj nezaložil pokutové bloky k přestupkům ze dne 20. 5. 2009 a 31. 7. 2009, které si vyžádal, poté, co je zjevně obdržel. Tento nedostatek ale nečiní tyto podklady nezákonnými.
41. Důvodná není ani námitka, že napadené rozhodnutí se opírá o nezákonně získané podklady (pokutové bloky). Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu provede příslušný správní orgán záznam v registru řidičů na základě *oznámení* o uložení pokuty v blokovém řízení. Podkladem pro záznam je tak primárně oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Pouze z takového oznámení nelze bez dalšího vycházet v případech, kdy se vyskytnou pochybnosti o údajích v něm zaznamenaných (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 1039/2010 Sb. NSS). Žalovaný si obstaral oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení vztahující se k přestupkům ze dne 20. 5. 2009 a 31. 7. 2009, které přitom správní orgán I. stupně obdržel krátce po vydání pokutových bloků. Oznámení o uložení pokuty obsahují v obou případech všechny potřebné údaje o žalobci, přestupku i uložené sankci.

42. Argumentace žalobce, že napadené rozhodnutí je nezákonné, protože pokutové bloky již měly být v době, kdy si je správní orgán I. stupně vyžádal, skartovány, nemůže být úspěšná. I kdyby totiž oba pokutové bloky již skartovány byly, postačila by pro rozhodnutí o námitkách žalobce proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče oznámení o uložení pokuty samotná (srov. rozsudky NSS ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 As 186/2016-35, nebo ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 As 109/2016-32). Pokud by pokutové bloky skartovány nebyly, ač být měly, nebyla by tato skutečnost na újmu zákonnosti napadeného rozhodnutí. Ze žaloby navíc není zřejmé, proč přesně se žalobce domnívá, že možnost přezkoumat i tento podklad pro zápis bodů negativně zasahuje do jeho práv. Žalobci tím totiž dostává lepší ochrany (širšího přezkumu podkladů pro zápis bodů), než pokud by správní orgány mohly přezkoumat jen samotné oznámení. Soud navíc konstatuje, že údaje v oznámeních v obou případech korespondují s údaji uvedenými v pokutových blocích.
43. Žalobce dále zpochybnil způsobilost pokutového bloku č. G 0163631 vztahujícího se k přestupku ze dne 31. 7. 2009 coby podkladu pro zápis bodů. Namítl, že tento pokutový blok postrádá zákonné náležitosti, zejména datum a místo spáchání přestupku. Žalobce argumentuje pokutovým blokem týkajícím se přestupku ze dne 20. 5. 2009, v němž je odlišné datum spáchání přestupku a vydání pokutového bloku. Z toho dovozuje, že místo a datum vystavení pokutového bloku se může lišit od místa spáchání přestupku. V pokutovém bloku č. G 0163631 je vyplněno jen místo a datum vystavení pokutového bloku, ale ne kolonka „*Doba, místo a popis přestupkového jednání*“. Ani tato námitka není důvodná.
44. V pokutovém bloku č. G 0163631 je v kolonce „*Doba, místo a popis přestupkového jednání*“ uvedeno: „§18/4 361/2000Sb.“, „50/66/63“, „6A5 4011“ a „19³⁶“. O dva řádky níže je uvedeno „*V Vestřev, I/16 dne 31. 7. 2009*“. Byť se kolonka s údajem o místě a datu vztahuje k vydání pokutového bloku, nic nenaznačuje, že by přestupek měl být spáchán na jiném místě než tam, kde došlo k vydání pokutového bloku. Je ostatně běžné, že blokové řízení proběhne ihned po zjištění přestupku a na místě, kde byl spáchán. Z pokutového bloku tak jasně vyplývá, že se žalobce dne 31. 7. 2009 v 19:36 hodin dopustil v obci Vestřev na silnici I. třídy č. 16 přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší povolené rychlosti o 13 km/h.
45. Soud nepopírá, že pokutový blok č. E 1446899 týkající se přestupku ze dne 20. 5. 2009 uvádí odlišné místo a datum spáchání přestupku (dne 20. 5. 2009 v 15:29 hodin, ulice V Holešovičkách v Praze 8) a vydání pokutového bloku (dne 1. 7. 2009, Praha 4). Policejní orgán vydal pokutový blok jindy a jinde, než byl spáchán přestupek, a tato skutečnost z pokutového bloku jasně plyne (k možnosti takového postupu srov. Kopecký, M. Blokové a příkazní řízení o přestupcích. *Správní právo*, 1992, č. 2, s. 7). Naopak v případě pokutového bloku č. G 0163631 takovému postupu nic nenaznačuje. Pokud policejní orgán neuvedl jiné datum a místo spáchání přestupku. Není proto důvodu se domnívat, že se místo a datum spáchání přestupku liší od místa vydání pokutového bloku. Z pokutového bloku v takovém případě plyne, že přestupek byl spáchán na místě a v den v pokutovém bloku uvedených. Tomu odpovídá i oznámení o uložení pokuty.
46. Začtvrté žalobce namítá, že záznam 1 bodu ze dne 29. 3. 2011 byl potvrzen nesprávně, protože skutková podstata tohoto přestupku byla zrušena a toto jednání nebylo ke dni 30. 11. 2014 ani předmětem bodového hodnocení. Žalobce svou argumentaci opírá o rozhodnutí NSS ve věci sp. zn. 6 As 114/2014 a čl. 40 odst. 6 Listiny.
47. Touto námitkou se soud již zabýval v rozsudku č. j. 55 A 81/2022-39 a shledal ji nedůvodnou. Přestože žalobce s právním názorem zdejšího i NSS nesouhlasí, neshledal soud

důvod se od svého dřívějšího názoru odchýlit. Soud proto v podrobnostech odkazuje na závěry uvedené v bodech 15 až 18 rozsudku č. j. 55 A 81/2022-39, které zde pouze stručně rekapituluje. Usnesení rozšířeného senátu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, č. 3339/2016 Sb. NSS, jehož závěrů se žalobce dovolává, se týkalo situace, kdy stěžovatel spáchal přestupek v době, kdy se za něj zaznamenávaly 3 body, ale pravomocné rozhodnutí o tomto přestupku bylo vydáno až v době, kdy se za něj po změně právní úpravy zaznamenávaly jen 2 body. To ale není případ žalobce. Žalobce se dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích dne 29. 3. 2011 a téhož dne o něm bylo pravomocně rozhodnuto v blokovém řízení. Body za tento přestupek byly žalobci zaznamenány do 5 pracovních dnů. Tehdy se za tento přestupek zaznamenával 1 bod. Změna zákona o silničním provozu, podle které tento přestupek již nebyl předmětem bodového postihu, vstoupila v účinnost dne 1. 8. 2011, tj. až po pravomocném rozhodnutí o přestupku a provedení záznamu v registru řidičů. Počtu 12 bodů, do nichž se započítaly i body za tento přestupek, žalobce dosáhl dne 30. 11. 2014, kdy se už za tento přestupek žádné body nezaznamenávaly. V rozsudku ze dne 27. 4. 2016, č. j. 6 As 60/2016-23, nicméně NSS uvedl, že závěry učiněné ve věci sp. zn. 6 As 114/2014 nelze interpretovat tak, že by ukládaly správním orgánům povinnost revidovat body zaznamenané v registru řidičů jen proto, že v době po uložení pokuty v blokovém řízení (resp. nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku) a před námitkovým řízením se zákon změnil ve prospěch pachatele. V takových případech je již o přestupku pravomocně rozhodnuto a pro aplikaci zásady užití příznivějšího pozdějšího zákona není prostor. Soud proto znovu uzavírá, že 1 bod za přestupek ze dne 29. 3. 2011 byl žalobci započten po právu do 12 bodů, jichž žalobce dosáhl ke dni 30. 11. 2014.

48. Zapáté žalobce namítá, že žalovaný v novém řízení nesprávně provedl přepočtení bodů. V momentě, kdy správní orgán I. stupně oznámil žalobci dosažení 12 bodů, evidoval v jeho kartě řidiče 14 bodů, k čemuž nebyl oprávněn. Žalobce s odkazem na § 123c odst. 1 zákona o silničním provozu, podle kterého se dosažený počet bodů eviduje *pouze* do celkového počtu 12 bodů, dovozuje, že za přestupek ze dne 30. 11. 2014 mu nemohly být zaznamenány 4 body, ale jen 2. Pokud bylo následně vyhověno jeho námitce a byly odečteny 2 body, zůstalo v jeho bodovém hodnocení jen 10 bodů. Zákon podle žalobce správním orgánům neumožňuje kartu řidiče zpětně přepočítávat a započítat body, které nebyl oprávněny zaznamenat. Žalobce se však s touto argumentací mýlí.
49. Stejnou argumentaci již NSS jednoznačně odmítl v rozsudku ze dne 4. 1. 2017, č. j. 6 As 174/2016-20. Hranice 12 bodů „*neznamená, že řidič nemůže na základě svého protiprávního jednání dosáhnout většího počtu bodů*“. NSS vysvětlil, že hranice 12 bodů „*byla zákonodárcem zvolena s ohledem na to, že její dosažení indikuje s ohledem na konstrukci bodového systému opakovanou rizikovost a nebezpečnost jednání takového řidiče. V tomto směru však lze bez jakýchkoli pochyb uzavřít, že dosažení vyššího počtu bodů řidičem představuje ještě vyšší riziko, tím spíše by tedy takový řidič měl pozbýt odbornou způsobilost k řízení motorového vozidla. Nelze tudíž připustit, aby řidič, který dosáhl 13 bodů, byl z tohoto důsledku vyřazen prostřednictvím argumentace, že zákon o silničním provozu hovoří o tom, že správní orgán má v bodovém systému ve vztahu k jeho řidičskému chování evidovat body pouze do hranice 12.[...] Za použití běžných matematických metod v podobě sčítání jednotlivých bodů a příslušné protiprávní jednání je tudíž možné, aby řidič, svým posledním protiprávním jednáním přesáhnul hranici 12 bodů. Jinak vyjádřeno, pokud by však platila teorie stěžovatele, že evidovat je možné pouze 12 bodů, nemohl by správní orgán při doslovném výkladu při určitých situacích zapsat body, na jejichž základě by ‚bodové konto‘ řidiče přesáhlo hranici 12 bodů, zvláště když*

*zákon neumožňuje správnímu orgánu zapisovat pouze „část bodů“ (srov. § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu) tak, aby bylo ve výsledném součtu dosaženo pouze 12 bodů. To by v nejabsurdnějších případech vedlo k tomu, že řidič, který „by získal“ 11 bodů, nemohl nikdy dosáhnout hranice 12 bodů (nejnižší možná „sazba“ u nejméně závažných přestupků jsou 2 body) a pozbyl tak odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla, i kdyby páchal jakékoli jednání, které by podléhalo zápisu do bodového systému (v úvahu přichází 2,3,4,5 nebo 7 bodů). Takový výklad a aplikaci zákona o silničním provozu musí Nejvyšší správní soud odmítnout, neboť by zjevně ohrozil smysl zavedení bodového systému, který spatřuje v zabránění opakovaného páchání závažného protiprávního jednání řidičů v oblasti silničního provozu po zákonem stanovenou dobu. Jelikož Nejvyšší správní soud odmítl argumentaci stěžovatele, že maximální hranice bodů, které může řidič svým závažným protiprávním jednáním dosáhnout, je vždy jen 12, **nemůže proto souhlasit ani s tím, že v případě „zpětného anulování bodů“ z důvodu nicotnosti jednoho z rozhodnutí, na jehož základě byly takovému řidiči zapsány body, je nutné příslušné body odečítat od čísla 12, nikoli od celkové skutečné výše řidičem dosažených bodů, neboť takový postup by zcela odhlédl od výše nastíněného smyslu bodového systému a vzpíral by se základní matematické logice operací připočítávání a odečítání kvantifikovaných údajů.**“ (důraz přidán zdejším soudem).*

50. Z uvedeného plyne, že žalobce mohl dosáhnout 14 bodů, od nichž mu pak byly správně odečteny 2 body nesprávně zaznamenané za přestupek ze dne 2. 10. 2011. Námitka je proto nedůvodná.
51. Zašesté žalobce namítá, že „vybodování“ je fakticky samostatnou skutkovou podstatou, kdy se sečtou dříve uložené body za předchozí protiprávní jednání a žalobce je znovu potrestán, což odporuje zásadě *ne bis in idem*.
52. Také touto otázkou se zabýval rozšířený senát NSS v usnesení č. j. 6 As 114/2014-55 a uvedl: *„Pokud jde o druhý rozměr zásady non bis in idem, tj. o vztah mezi jednotlivým záznamem bodů a dosažením maximálního počtu 12 bodů, žalobce není ve smyslu čl. 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě znovu trestán za totéž jednání, za které byl již potrestán dříve. Pozbytím řidičského oprávnění je trestáno opakované páchání přestupků na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu a tedy sankcí sui generis za speciální recidivu se samostatnou skutkovou podstatou, která je vyjádřena v § 123c zákona o silničním provozu. Není tedy dána totožnost skutku a nejedná se tak o trest za původní (jednotlivá) protispolečenská jednání, a proto ani nemůže jít o opakovaný postih podle čl. 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě.“* (důraz přidán zdejším soudem). Soud nemá důvod se od těchto závěrů odchýlit, a tak konstatuje, že i tato námitka je nedůvodná.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

53. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
54. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou úřední činnost, pod niž spadá i obrana svých rozhodnutí v soudním řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. ledna 2025

Mgr. Lenka Oulíková v. r.
předsedkyně senátu